

[Tange.]

var han af samme Opfattelse, at naar en Gang Lille Bælts Broen er bygget, vil en stor Del af Trafikken ganske naturligt komme til at gaa den Vej. Jeg siger derfor, det forbavser mig, hvis den slet ikke skulde have Indflydelse paa den Sag, vi behandler her.

Men for øvrigt er jeg tilbøjelig til at sige som det ærede Medlem Hr. Korsgaard, jeg tror ogsaa, jeg sagde det i Gaar: Var det dog ikke naturligt paa den økonomiske Baggrund, vi staar med i Danmark i Dag, at man ventede og saa, hvorledes Forholdene udvikler sig med Lille Bælts Broen, inden vi begynder at binde Penge i nye store Foranstaltninger? For den højtærede Trafikminister gav mig jo i Virkeligheden Ret, naar jeg i Gaar havde udtalt Tvivl om, at det var forsvarligt allerede nu at bestemme, at Finansministeren skulde fortsætte med at udstede Statsobligationer helt til 1940. Den højtærede Trafikminister siger selv, at Vanskeligheden ligger i, at den højtærede Finansminister ikke kan afsætte disse Statsobligationer; det er bl. a. det, der er Skyld i, at vi har den finansielle Krise. Men naar det er Forholdet i Dag, saa forekommer det mig lidt dristigt, at vi allerede nu skal binde os til at fortsætte ud i en uvis Fremtid.

Med Hensyn til, om Forslaget er rentabelt, tør jeg ikke udtale mig ganske afgjort. Jeg tør udtale, at man ikke af Bemærkningerne til Forslaget kan se noget som helst om, om det er rentabelt eller ej, for naar ingen Mennesker ved, hvad det koster, kan det ikke beregnes i Øjeblikket, om det er rentabelt. Det tør jeg sige. Men i øvrigt, naar man ser paa hele Statsbanevirksomheden her i Danmark i Dag, saa ved jeg ikke, hvordan det gaar andre ærede Medlemmer, men uden at jeg vil gøre mig særlig klog paa dette, gaar det mig i Virkeligheden saadan, at jeg bliver mere og mere skeptisk overfor disse mægtige Foranstaltninger, som skal sættes i Gang for at faa Statsbanerne til at svare sig.

Naar jeg ser paa, hvorledes man binder Penge i store nye Færger, hvorledes man moderniserer Materiellet med store nye Vogne, og hvorledes man nu foreslaar yderligere at anvende 40 Mill. Kr., og naar jeg saa ser — jeg tror, jeg kan sige det uden at fornærme nogen —, at Resultatet af alle

disse Anstrengelser hidtil har været, at de danske Statsbaners Underskud vokser fra Aar til Aar og i dette Øjeblik er, saa vidt jeg husker, 31 Mill. Kr. for sidste Aar, saa har jeg vel Lov til i al Beskedenhed at sige: Skulde vi ikke puste lidt? skulde vi ikke hellere prøve paa at gøre os klart, om det kan blive ved i Længden paa denne Maade, forinden vi binder os til nye Millionforetagender?

Jeg underkender ikke, at den højtærede Trafikminister vistnok gør alt, hvad han kan for at bringe større Rentabilitet til Veje, og jeg underkender navnlig heller ikke, at der er blevet ansat en ny Generaldirektør, som, efter alt hvad man kan skønne, har den bedste og den ærligste Villie og maaske ogsaa Magten og Kraften til at bringe den størst mulige Orden til Veje — jeg siger med Villie: den størst *mulige* Orden —, men det vilde have været betydelig lettere for os, der ser paa det, som jeg har givet Udtryk for det i Gaar og i Dag, hvis vi havde en Følelse af, at vi er paa Vej til at arbejde de danske Statsbaner op til at være et rentabelt Foretagende og blive af med det Underskud, som Aar efter Aar forøges, til Trods for at man Aar efter Aar bevilger Millioner og atter Millioner til nyt Materiel.

Jeg har fundet det nødvendigt at fremsætte disse Betragtninger i Dag, fordi det forekommer mig, at de Taler, der lød i Gaar, var præget af en Optimisme, som Tiderne slet ikke gør rimelig. Jeg er klar over, at man vil sige, at jeg har malet med mørke Farver. Jeg har med Villie malet med mørke Farver, og jeg vilde gerne efterlyse det ærede Medlem her i Salen, der vil staa op og sige, at jeg har malet med *for* mørke Farver. Jeg vil gerne se, hvem der tør staa op og sige, at Tilstanden i Dag er bedre, end jeg har skildret den. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de fleste vilde kunne føje til: det er endnu meget værre, end du har givet Udtryk for. Det er i hvert Fald saa galt, at man kan nære den største Betænkelse ved at gennemføre et saadant Lovforslag, selv om Pengene ikke skal ud i Dag eller i Morgen, men først om flere Aar.

Jeg vil gerne slutte med at henvise til en Udtalelse, den højtærede Trafikminister fremsatte. Han sagde i Slutningen af sin Tale, at efter hans Mening var det psykologisk set af Betydning, at man gennemførte